

Augusztus 6.

URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA

Ezt az ünnepet eredetileg csak a keleti keresztények ünnepelték, de III. Kallixtus pápa általánossá tette annak emlékére, hogy Hunyadi János a keresztes hadat toborzó Kapisztrán Szent János segítségével 1456-ban felszabadította a török ostrom alól Nándorfehérvárt, az akkori Magyarország déli végvárát.

Jézus az ő színeváltozásával fel akarja készíteni tanítványait közelgő szenvedésére és kereszthalálára. Mózes és Illés tanúságtétele az égből hallható isteni szózat és Jézus testének dicsősége megerősítette az apostolok hitét. Mi is legyünk erősek a hitben, és hallgassunk Isten küldöttének, Jézusnak szavára.

Augusztus 15.

NAGYBOLDOGASSZONY

Szűz Mária halála és testben-lélekben megdicsőülésének ünnepe.

„Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, öltözete a Nap, lába alatt a Hold, fején tizenkét csillagból korona.” (Jel.12,1)

Minden krisztushívő állandóan könyörögjön Isten és az emberek anyjához, hogy ő, aki már a kezdetnél is támogatta imájával az Egyházat, most, felmagasztalva a mennyben a szentek és az angyalok fölé, legyen közbenjárónk Fiánál, a Minden-szentek közösségében. Legyen szószólónk, amíg a világ népei, akár keresztények, akár nem, békében és boldogan nem egyesülnek Isten egyetlen népe közösségében, a Szentháromság dicsőségére.”
(*Lumen Gentium*, 29)

(Összeállította: Faragó István)

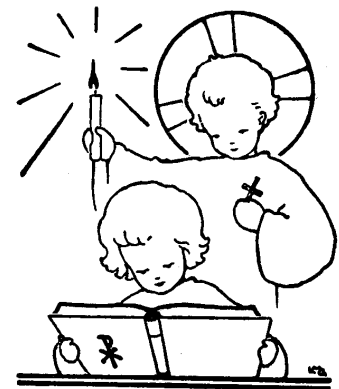
**Augusztus 20-án, templomunk
búcsúnapján a szentmisét**

**Bíró László püspök atya
fogja bemutatni.**

**Vegyünk részt mindnyájan ezen a
szép, közösségi ünnepünkön!**

Kedves szülők!

Az új tanév kezdetén ismét felajánljuk segítségünket, hogy a hitoktatás által tovább gazdagítsuk gyermekeiket tudásban, ismeretben, emberségben.

Az egyetemes emberi kultúrához tartozó értékek átadásán túl szeretnénk őket megismertetni Jézus Krisztussal és az Ő evangéliumának örömeivel, továbbá egy olyan közösséggel, ahol a tagok törekednek az Istentől kapott szabadságnak megfelelően egymást szeretve és szolgálva élni.

Ezért szeretettel hívjuk és várjuk gyermekeiket a hitoktatásra és közösségünkbe. Ugyanígy várjuk Önöket, szülőket is, hogy vegyenek részt plébániánk életében. Programjainkról a Kertvárosi Krónikában rendszeresen tájékoztatjuk a Kedves Híveket.

Isten áldása segítse az új tanévben is családjainkat.

László atya és a hitoktatók

(A hittanórák rendje a plébániai és iskolai hirdetőtáblán olvasható)

HÍVOM A CSALÁDOKAT

Szeptemberi levél

Kedves családjaink!

Kedves házas- és családcsoportok a plébániánkon, egyesületekben, mozgalmakban és mindenütt!

Szeptemberben új tanév, új évad kezdődik. Sok család a gyerekek iskolakezdésével van elfoglalva. A szülők nagy felelősséget hordoznak, ők az élet továbbadói, a gyermekek nevelői. Tudatosítsuk, hogy a gyermek elsődleges nevelője a szülő, az iskola e feladatában segíti őt. Működjünk együtt a pedagógusokkal, nyíltan vállalva a keresztény értékrendet és nevelési elveket.

Az iskolaév kezdete, az új évad a családok életében legalább olyan fontos - ha nem fontosabb - fordulópont, mint újév napja. Hasonlít is hozzá, hiszen sok minden folytatódik, sok új dolog kezdődik vagy folytatódva megújul. Az új iskolaév a gyerekek számára új tantárgyakat, tanárokat, esetleg új iskolát, új társakat, a szülőknek új feladatokat, új kapcsolatokat s nemegyszer új gondokat jelent. A szülők felelősek gyermekeik neveléséért, s az, hogy a feladatok egy részét szeptembertől átveszi az iskola, mit sem csökkent a szülői felelősségen. "A szülők gyermekeik első és fő nevelői, s e téren elemi illetékességük van: nevelők, mert szülők." (II. János Pál: *Levél a családokhoz*, 16). Nagy öröm számunkra, hogy ma már van mód gyermekeinket a saját értékrendünk szerinti iskolákba járatni.

Az új tanév gondjai még a házasságot is próbára tehetik, ezért különös feladata a szülőknek, hogy még jobban figyeljenek egymásra, hisz a gyerekek jó nevelése elsődlegesen nem a szülő és a gyerek, hanem a szülők kapcsolatára épül. "A szülők feladata, hogy Isten és az emberek tisztelével olyan családi légkört teremtsenek,

amely elősegíti a gyermekek minden irányú nevelését az egyéni és közösségi élet számára. A család az első iskolája azoknak a szociális erényeknek, amelyekre minden közösségnek szüksége van" (*Familiaris consortio*, 36).

"A szülőknek úgy kell tekinteniük gyermekeiket, mint Isten gyermekeit, és úgy kell tisztelniük őket, mint emberi személyeket. Amikor a Mennyei Atya akarata iránt engedelmesnek mutatkoznak, arra nevelik gyermekeiket, hogy teljesítsék Isten törvényét" (KEK, 2222). A keresztény szülő elsősorban nem tudóssá, művésszé vagy olimpiai bajnokká, hanem egész emberben gondolkodva *szabad, felelős, dönteni képes emberré akarja nevelni gyermekét*, akinek világos értékrendje van, és boldogságát mások boldogításában keresi. Tudnunk kell, hogy van egyértelműen megkülönböztethető jó és rossz, igaz és hamis, nemes és becstelen. Gyermekeinket irányítsuk úgy, hogy birtokában legyenek a döntéseikhez szükséges információknak. Ne hozzuk őket olyan helyzetbe, hogy kellemetlen ismeretek nélkül kényszerüljenek dönteni. Vértessük fel őket úgy, hogy minden helyzetben tudják a jót, a helyeset, az értékeset választani.

Amikor a szülők megosztják más személyekkel és intézményekkel a nevelői küldetésüket, tegyék ezt mindig kellő tisztelettel, de megfelelő kritikával. Az eredményességben nagy szerepet játszik az, hogy milyen a szereplők közötti kommunikáció. A szülőknek szót kell érteniük a gyermekekkel, de fontos párbeszédben állni a pedagógusokkal, a nevelőkkel, a tanárokkal és a hitoktatókkal is. Kétirányú kommunikációra van szükség: mindenki hallgassa meg a másik véleményét, kívánságait és érveit, s minden fél szabadon fejtse ki gondolatait. Az ellentmondást nem tűrő kijelentések, a megfellebbezhetetlen vélemények (az „ex cathedra” stílus) ritkán vezet eredményre. Ez persze nem jelenti, s

nem is jelentheti azt, hogy hitünkkel, keresztény elveinkkel ellenkező dolgokat, helyzeteket el kellene fogadnunk.

Jó hatással van a gyerekekre, ha a család és az iskola kapcsolata harmonikus. Ismerjük meg a pedagógusokat, és becsüljük meg őket, tekintsük őket embernek, ne csupán "tudásátadó gépnek". Élünk az iskolák által felkínált lehetőségekkel, akár arra szolgálunk, hogy gyerekeink a kötelező tananyagot túli ismeretekre, tapasztalatokra is szert tegyenek, akár arra, hogy erősítsék az iskola és az otthon egységét. A család és az iskola harmóniájából születik meg az az élményhátér, amelyből oly sok kiváló hazánkfiá évek-évtizedek múltán is erőt meríthetett az alma materre emlékezve.

Az egész embert tekintve nem hagyható ki a hitre nevelés és a vallási ismeretek oktatása sem. "A házasság szentségének kegyelméből a szülők megkapták gyermekeik evangelizálásának felelősségét és kiváltságát. A legkisebb kortól kezdve vezessék be őket a hit titkaiba, amelynek gyermekeik számára ők az első hírnökei. Zsenge gyermekkoruktól kezdve kapcsolják be őket az egyház életébe. A család életmódja olyan érzelmi fölkészültségeket táplálhat, melyek egy életen át előzményei és támaszai lehetnek az élő hitnek" (KEK, 2225). Használjuk ki az iskolai hitoktatás nyújtotta lehetőségeket, és vigyük gyerekeinket a plébániai közösségbe is. Az előbbi segít a hitbéli műveltség megszerzésében, az utóbbi bekapcsol az egyház közösségi életébe.

A neveléssel, iskolával kapcsolatos beszélgetések gyakoriak a családokban, közösségekben. Beszéljétek meg, milyen nehézségekkel találkozotok a beiskolázás kapcsán. Hogyan tudtatok meggyőződni arról, hogy gyerekeiteket jó irányba állítja az iskola? Hogyan valósítjátok meg családokban a "családegyház" nevelési küldetését? Elevenítsétek fel életetek olyan

élményeit, melyekben a jó házastársi kapcsolat segített egy-egy nevelési probléma megoldásában! Hogyan hatnak gyermekeitekre a nagyszülők, fel tudjátok-e használni tudásukat, segítségüket? Milyen tapasztalatokat szereztetek az újraindult egyházi iskolákkal kapcsolatban?

Beszélgessetek, gondolkozzatok együtt, és legyetek a keresztény szülői hivatás jelenévé!

**Bíró László az MKPK családreferens
püspöke, a Magyar Katolikus
Családegyesület elnöke**

IRGALMASOK

Az újkor ma is működő legnagyobb betegápoló szerzetes rendjének alapítója a portugál Ciudad János (1495-1550), akit ma a világ Istenes Szent János néven ismer. Ő is katonaként kezdte életpályáját, mint Szent Ignác.

A falusi mesterember fia, János, 8 éves korában megszökött, hogy Madridba menjen. Hatvan mérföld gyaloglás után, Kasztíliában juhásznak szegődött, s közben tanult. 1522-ben V. Károly seregében katonaként részt vett a spanyol-francia háborúban. Egy félreértés miatt halálra ítélték. Miután kiderült ártatlansága, elhagyta a hadsereget. 1529-ben megint katona lett. Magyarországon harcolt a török ellen. A török kivonulása után szülőföldjére tért vissza, s ekkor értesült szülei haláláról. Ez önvizsgálatra, jócselekedet gyakorlására ösztönözte. Útjai során fogságban lévő keresztényeken segített, miközben hivatását kereste. Granadában, a híres bűnbánati szónok: Avila János prédikációitól olyan heves bűnbánatot mutat, mely lelki zavarra utalt, s tébolydába zárták. Ott saját bőrén tapasztalta a korabeli gyógy módot: verés korbáccsal, összekötözve magánzárka, stb. Elhatározta, hogy életét a szerencsétlen betegek szolgálatára szenteli. Egzaltált

viselkedésével felhagyott, s ápolni, kötni kezdte társait.

Miután elhagyta az örültek házát, Quadalupe híres kegytemplomába zárándokolt, majd Granadában egy pap támogatásával házat bérelt, melyben 45 ágyat állított fel, a spanyol nyomorúság legelhagyottabb betegeit ápolni.

1540-ben megnyitotta első kórházát azon szegények számára, akiktől mindenki elfordult. Élelmükről gondoskodott és szeretettel ápolta őket. Esténként puttonnyal és vállára zsinóron függő két tállal ment és kiáltozott: „Ki akar önmagával jót tenni? Isten szeretetével tegyetek jót magatokkal testvéreim!” Eleinte nem sokat kapott. Hamarosan ismerték a szentéletű embert, s az adományok egyre gazdagabbak lettek. Életszentségének híre elterjedt, az emberek az „Istenes János” nevet adták neki. A granadai érsek is támogatta, így nagyobb házat bérelhetett. II. Fülöp királytól kért és kapott támogatás oly mérvű volt, hogy kórházak alapításához is hozzáfoghatott.

1545-ben szerzetesi ruhát öltött és társakat gyűjtött. Külön termeket alakítottak ki a betegségek különböző fajtáira. A kórtermekben oltár és feszület emlékeztette a betegeket a hely szentségére. A kórházak kápolnáiban a járó betegeknek naponta kötelező volt a szentmise.

Az általános tisztelet megsokszorozódott, amikor egyik nagy kórház égése alkalmával az épületbe rohant, az ágyakat és bútorokat az ablakokon át kidobálta és a betegeket vállán kihurcolta. Lehetetlennek látszott, hogy János elevenen elhagyja az épületet. Bár a lángokon jött keresztül, sem neki, sem a betegeknek egy haja szála sem perzselődött meg. János mentésén láthatóan Isten áldása volt.

János csak kórházat alapított, ahol helyet kapott a leprás, a katona, az utcalány, stb. Betegápoló társakkal dolgozott. Tizenhárom év alatt elemésztette magát betegeiért, akikben Krisztust látta. „Istenes János” öröksége szellemében az Irgalmas

rend 1571-ben alakult meg. Szabályzatukat V. Pál pápa hagyta jóvá (1517) Az „irgalmas testvérek” közösség tagjai kolostorban élnek az ősi „ora et labora” elv alapján. Közösen végzik a zsolozsmát Apostoli célkitűzésük a betegek gyógykezelése, ápolása. A hármass fogadalom mellett erre teszik le a negyedik fogadalmat. Evangéliumi példaképük a Jézus által megrajzolt irgalmas szamaritánus. A rendtagok orvosok, gyógyszerészek, betegápolók, egészségügyi szakemberek. Laikus rend csak néhány testvért szentelnek pappá, hogy azok ellássák a betegek lelkipásztori szolgálatát. Ők voltak az elmebetegségek gyógyításában a munkaterápia kezdeményezői.

Istenes Jánost 1690-ben avatták szentté. XIII. Leó pápa a kórházak, gyógyszerészek védőszentjévé tette.

A rend Spanyolországon kívül főleg Olaszországban, Franciaországban, Németországban és Belgiumban terjedt el, de számos kórházat létesítettek Amerikában is. A XVIII. század egyházellenes áramlatai az irgalmas rendre is halálos csapást mértek. Franciaország és Spanyolország rendházai és kórházai mind megsemmisültek, Olasz- és Németországban minimálisra csökkentek. Csak a XIX. században sikerült a rendet új életre kelteni. Ma ismét közel kétszáz kórházban, több mint 1600 szerzetes gyakorolja az irgalmasság testi-lelki cselekedeteit.

Magyarországon az első rendi kórház 1650-ben nyitotta meg kapuit, s 1763-ig még további 5 helyen újabbak létesültek. II. József feleslegesnek ítélte működésüket, a rendi kereteket megszüntette, de megengedte, hogy a rendtagok továbbra is kórházi munkát végezzenek. A király halála után hamar talpra álltak, s még négy helyen nyitottak új kórházat. Trianon után a rendtartománynak, Budapest mellett csak négy helyen működött kórházuk. A kórházak mellett mindenhol nyilvános gyógyszerárak is működtek. Egerben ideg

és elmeegógyintézetük is volt, Vácott pedig szellemi fogyatékos gyerekekkel foglalkoztak.

1950-ben az irgalmas rendházakat lefoglalták, a kórházakat és gyógyszerertárat államosították. A papok egyházmegyei szolgálatot, az orvosok, gyógyszerészek és ápolók rendi kereten kívül megmaradhattak hivatásuk mellett. 1989 után az irgalmas rend megkezdte ismét működését Magyarországon. A novíciusok és növendékek képzése Ausztriában, illetve különböző országok rendi kórházaiban történik.

„Mert az emberektől el kell válnod, akár akarod, akár nem, de Krisztus hűséges és állandó, és mindenről gondoskodik. Adjunk hálát neki szüntelen.” (Istenes Szent János) *Gáztiné, Paulus Noémi*

Egerszalók 2006 július 19-23.

Az idei Egerszalóki Ifjúsági Találkozón és Lelkigyakorlaton az előző évek eszései-vel ellentétben nagy hőség fogadott bennünket, amikor július 19-én, szerdán megérkeztünk és sátrat vertünk. Leginkább az árnyékban voltunk, úgyhogy néha üresnek tűnt a napos templomkert, de azért a fák árnyékában így is 1500-1600 fiatal gyűlt össze. A lelkigyakorlatot ismét Kerényi atya tartotta, akinek előadásai a tavalyi súlyos betegség ellenére is hamisítatlan "Lajos atya hangulatúak" voltak. Röviden összefoglalva a lényegét, arról beszélt, hogy újuljunk meg lélemben, mert ha a világot meg akarjuk változtatni, jobbá akarjuk tenni, először a saját házuk táját kell ki-söpörni. Ha önmagunkat nem szeretjük, felebarátainkat hogy szerethetnénk? Nem szabad bűnbakokat állítani, ráaggatni saját butaságunkat, meg kell megbocsátani önmagunknak és egymásnak. Isten is ezt teszi. Lépjünk túl saját gyengeségeinken. Higgyük, hogy eszközök lehetünk Isten kezében. Akkor azok is leszünk. A világ így változtatható meg.

Számomra idén a kiscsoportos beszélgetések is érdekesek voltak, mert egy kedves nővér vezette a csoportot, és nagyon jókat mondott. Kicsit kibontottuk az előadásokon elhangzottakat is. Néhány érdekes gondolat tőle: Isten nem akarja a rossz dolgokat, azokat szabad akaratunk hozza létre, ő csak jobbat próbál belőle kihozni. Isten nem teremt selejtet. Mindenkivel van szándéka. Végül: környezetünk nem akadály a megváltozásban, legfeljebb csak rá hivatkozunk, az igazi akadály saját magunk, szégyenlőségünk, félelmünk.

Emellett a meghívott előadók is érdekeseket mondtak, Pindroch Csaba ugyan nem sokat készült, de Süveges Gergő, az MTV híradósának előadása nagyon jó volt. Arról beszélt, hogyan tud keresztény lenni egy nem vallásos környezetben. Bőjte Csaba atya helyett (szegény hirtelen kórházba került) Kamill testvér az autizmusról beszélt, a rendházukban ugyanis autista központ működik Gyöngyösön. Végül Balczó András ötszörös világbajnok öttusázó arról beszélt, hogy boldogságát akkor lelte meg, amikor rájött, hogy azt nem világbajnoki címei után, hanem csak egyedül Istenben találhatja meg.

Az előadásokat az interneten is közvetítették élőben (Tajti Róbert jóvoltából). A felvételeket meg lehet tekinteni és le is lehet tölteni a www.plebania.net/kephangtar oldalon. Süveges Gergő, Balczó András és Kerényi Lajos atya előadásaiba kiemelten érdemes belenézni.

Én személy szerint jól éreztem magam a nagy hőség ellenére is. Érdekes gondolatokkal gazdagodva tértem vasárnap haza.

Arnold Ákos

ELŐZETES MEGHÍVÓ

Templomunk új orgonája rövidesen elkészül, és szeptember 24-én vasárnap, a nagymise keretében fogja megszentelni Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek.

Jöjjünk el mindnyájan e szép ünnepre!

Történet az elfoglaltságról

„Lopjátok el az idejüket”

A Sátán összehívta a démonokat a világ minden tájáról.

A megnyitó beszédében ezt mondta: „Nem tarthatjuk vissza az embereket attól, hogy eljárjanak istentiszteletre.

Nem tarthatjuk vissza őket attól, hogy olvassák a Bibliájukat, és hogy tudják az igazságot.

De lopjátok el az idejüket annyira, hogy ne legyen idejük arra, hogy igazi kapcsolatokat alakítsanak ki.

„Ezt akarom tenni”, – mondta a Sátán.

– Kössétek le őket az élet mellékes dolgaival és találjatok ki számtalan cselet, amikkel lefoglalhatjátok a gondolkodásukat.

– Kísértsétek őket arra, hogy költsenek, költsenek, költsenek és kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön.

– Győzzétek meg a feleségeket, hogy dolgozzanak hosszú órákat és a férjeket, hogy dolgozzanak 6-7 napot egy héten, 10-12 órát egy nap, így megengedhetik maguknak az üres életformát.

– Tartsátok vissza őket attól, hogy időt töltsenek gyerekeikkel. Ahogy a családok darabokra hullanak, hamarosan, az otthonaik többé nem lesznek biztonságos menedékek a munka nyomása alól!

– Stimuláljátok túl az agyukat, hogy ne legyenek képesek meghallani azt, a „halk, szelíd hangot, a lelkiismeretüket”.

– Csábítsátok őket arra, hogy kapcsolják be a rádiót vagy a magnót, amikor vezetnek, hogy hagyják bekapcsolva a tévét, videót, cd lejátszót és a számítógépet az otthonaikban folyamatosan.

Ez majd bezsúfolódik az agyukba és megtöri a kapcsolataikat.

– Töltsétek fel a dohányzóasztalokat magazinokkal és újságokkal. Nyomjátok bele az agyukba a híreket 24 órán keresztül. Törjete be a vezetés perceibe hirdetőtáblákkal. Árasszátok el az e-mail postafiók-

jaikat szeméttel, katalógusokkal, amikből online lehet rendelni, sorsolásos játékokkal és mindenféle hírlevéllel és promóciós ingyenes ajánlatokkal, szolgáltatásokkal és hiú reménnyel.

– Tetesetek sovány, gyönyörű modelleket a magazinokba és a tévébe, hogy a férfiak azt higgyék, hogy a külső szépség a fontos és aztán elégedetlenné váljanak a feleségükkel.

– Tartsátok fáradtan a feleségeket olyannyira, hogy ne tudják éjjel szeretni a férjüket. Adjatok nekik fejfájást is! Ha nem adják meg a férjüknek azt a szeretetet, amire szüksége van, hamarosan máshol fogják azt keresni. Ez jó hamar szétszakítja a családokat!

– Még ha el is utaznak pihenni, tegyetek arról, hogy hajszolják ott is túl magukat, hogy kimerülte térjenek vissza. Tartsátok őket túl elfoglaltan ahhoz, hogy kimenjenek a természetbe és Isten teremtményeit csodálják.

A démonok buzgón indultak teljesíteni a megbízatásukat, hogy az emberek minél kevesebb időt hagyjanak Istenre és a családjaikra szerte a világon...

A kérdés az, hogy sikeres volt e a Sátán ebben a cselben?

Döntsd el te magad!

(*Forrás: joszo@chello.hu*)

FELNŐTT KATEKÉZIS

Az előző években indult katekézis sikerére tekintettel a sorozatot az idei tanévben is folytatjuk.

Igyekszünk a színvonalat továbbra is biztosítani remélve, hogy mind többen tudnak időt szakítani a havonta egyszer tartandó előadások meghallgatására.

Az első előadás:

időpont: 2006. szept. 7.

csütörtök 18 óra

előadó: Beöthy Tamás jezsuita atya

téma: „Párbeszéd”. **Kapcsolat hívő és nem hívő testvéreinkkel.**

Minden érdeklődőt sok szeretettel várunk!

Horváthné Kati